

Az ellenforradalom anyagi kártevése

A 13381 MWO árammennyiség Pétek több, mint 6 hónapig, az Állam Tüpföldék több, mint 2 havi termelésre elég.

A DÉTI NITROGÉNMIÉNEK EREDMÉNYVÁLTOZÁSA 1956. I. ÉS 1957. I. ÉVNEGYED KÖZÖTT.

A MŰTRÁGVATERMELESBEN TÖRTÉNT LEMARADÁS 350 EZER g. BŰZA TERMÉSCÖKKENÉST JELENT, AMELY MENNYISÉG VISZONT 170 EZER FELNÖTT FŐ ÉVI KENYÉRGABONAJÁT BIZTOSÍTOTTA VOLNA.

35%-os a lemaradás az elmúlt év viszonyára, ezzel szemben 134%-kal több bért fizettek ki!

A tényekkel vitázni nem lehet.

A FORRADALOM útjai tiszták, világosak és egyenesek. A proletariátust a forradalom útjára sodorta osztályhelyzete. Proletárerekeinek eléréséhez, a tőkés kizsákmányolástól való teljes felszabaduláshoz, a kommunizmus első grádcáig csakis ez az út vezet. Akik pedig ezt az utat járják nem tévelyghetnek rajta sem jobbra, sem balra: az ingadozás, a sötétben tapogatózás nem a forradalmár tulajdonságai közé tartozik. A proletárforradalom útját, amelyet Marx Károly fényes tudása és örökértékű tanításai világítanak be, s amelyet orosz proletártestvéreink felszabadító harcának hősi küzdelme nyitott meg előttünk, együtt rögzítjük most Németország, Ausztria és Magyarország munkásai és parasztjai is szabad Oroszország harcos proletariátusával. Együtt haladunk az úton, mert egyik minden ország proletárjainak érdekei és kötelességei s vagy együtt érkezünk el a kitűzött célhoz, a világ összes elnyomottjainak és kizsákmányoltjainak szociális és gazdasági felszabadulásához minden elnyomás és minden kizsákmányolás alól, — vagy együtt pusztulunk el az orosz forradalommal, amelyel összekötöttük életünket, sorsunkat, egész jövőnket.

Hadifogoly testvéreim, akire erre az útra terelt végzetük, munkásontudatuk és forradalmi meggyőződésünk, álljunk meg egy szóra! Sietős ugyan az útnak nagyon, mert még messze út van hátra, nagy munkákat kell még elvégezni, óriási harcokat megvívni, kolosszális feladatokat megoldani. Álljunk meg egy pillanatra, és tekintünk vissza a megtett útra, az elért eredményekre.

Alig múlt fél éve, hogy az Októberi Forradalom a lenyűgözésben tartott lelkeket felszabadító, csodás lendülete felkorbácsolta az évek elnyomásának terhetől megviselt németországi és ausztria-magyarországi proletariátus forradalmi elkészenedését és elszántságát is. Az októberi orosz proletárforradalom nyitotta módot és alkalmat felhasználta a hadifogoly-proletárok is forradalmi szervezkedésre, és ha végigszemlélünk e szervezetek erős, harcos sorain, jóleső örömmel és büszkeséggel állapíthatjuk meg, hogy a hadifogoly-proletárok között széles, egészséges alapjai vannak már lefektetve egy új, igazibb, őszintébb, becsületesebb, termékenyebb forradalmi Internacionálnak. A kezdeményező, bizonytalanságban tapogatózó hadifogoly-szervezkedések kora azonban már lejárt, most már valójában eljöttünk a forradalmi tettek idejéhez,

amikor nem lehet helye közöttünk az ingalozásnak, félnék, bátoratlan próbálkozásoknak: most egész, éretten harcba, áldozatra és halálra kész emberekre van szükség: igaz forradalmárokat, akiknek helyén van eszük és szívük, akik még gondolatban sem remegnek meg a rájuk váró forradalmi feladatok megoldásától, a tekintetek nélkülül, merészségű, félelmet és visszavonulást nem ismerő harcosokra, akiknek jelszava csak ez lehet:

„GYŐZELEM VAGY HALÁL!”

Nyugatról és keletről, északról és délről győzést és pusztulást, rablást és kizsákmányolást hozva magukkal, közelednek a nemzetközi imperialista rablósövetség fehérgárdistái, lelketlen, hitvány bérencsei, hogy megfojtsák ez ifjú orosz proletárforradalmat, hogy a tőke polipkarjaival ismét rabságba láncolják dolgozó munkások és parasztok száz- meg százmillióit, hogy az imperialista uralom vámpirkarmaival szétépítsék, cafatokká marcangolják az egész világ megszabadulásra váró proletárjai forradalmának még a gondolatát is. Nem lehet tehát kétséges senki előtt, hogy az orosz proletárok forradalmának sorsa a mi saját külföldi proletárküzdelmünknek sorsa is: az orosz munkások és parasztok proletárdiktatúrára felépített uralmának jövője a mi jövőnk is: a nemzetközi ellenforradalmi rablóbandának csapatai tehát nemcsak az orosz Tanácsköztársaság, hanem a mi testünk, vérünk, a mi jövő boldogulásunk ellen is harcolnak; az orosz proletariátus győzelme a világimperializmus fölött a világ proletariátusának győzelme lesz.

Ha pedig mindezt már tudjuk és látjuk, tudatára kell jönnünk annak is, mik a feladataink, mit kell cselekednünk? A válasz erre csak ez lehet:

Lépjünk be a forradalmi Vörös Hadseregbe, vagy menjünk haza, Németországba, Ausztriába és Magyarországra és teljesítsük ott forradalmi kötelességeit!

Lépjünk be az orosz proletárok Vörös Hadseregébe, hogy ne csak szavakkal, de fegyverrel is harcolhassatok a világ minden proletárjainak kibékíthetetlen, örök ellensége, a világ imperialista hatalma és válogatás nélkül a világ minden ellenforradalma ellen; hogy a forradalom egyedül jogos fegyverével legyőzhessétek, elpusztítsátok a

Mórocz bácsi fészket rak

De sokan felsóhajtanak, amikor a házra, a családi fészkekre terelődik a szó. Sokszor hallottuk már: — Könyvnyű a madárnak, ha kell minden tavasszal újra rakja fészket. De hogyan építsünk mi? Ha van — építőanyag, vagy házhely nincs, vagy pénz. — Örökös küzdelem az élet. Ha el is jutottunk álmaink megvalósításához, észre sem vettük, eljártak felettünk az évek.

Most egy olyan házépítővel akadunk össze, aki felett már ötvenegy tavasz járt el, s közel 15 éve foglalkozik házépítés gondolatával.

Most úgy érzi: végre rébbe jutott.

Nincs más, mint a telke, 80 köbméter köve és akarata. Mellette az állam segítő keze. Neki is vág. Épít, pedig van saját „háza”. A görbe-görbe Mátyás király utcán, a dombnak dőlve. Keresztleveléről annyit jegyzett fel a krónika, hogy ezelőtt 210 éve már úgy adták tovább. Fala áll. Tetőgerendái rogyadoznak a nád súlyától. Itt-ott egy-egy jókora lyuk is tátong. Az épület és udvar együtt 44 négyzetméter. Kicsi a ház, még kisebbek ablakai, helyiségei. A szoba földes, alig fér meg benne a népes család. Az egész olyan benyomást kelt, mintha a múlt század ragadt volna itt minden szegénységével. Mórocz Józsefnek mégis kedves, hisz édesapja öröke. De bármennyire dédelgette e kedves emléket, foltogatta, javította, most mégis oda jutott, ha nem vigyáz, fejeire szakad. Ezt akarja megelőzni. Sokáig dédelgette a gondolatot; építék... Aztán eszébe jutott az is: bírom még? A várost járva mégis megakadt a szem a takaros földszintes saját házákon, ha bátrabb lettem volna, már enyém is állna.

Januárban kezébe került az újság, ami a rendeletet közölte, hogy az idős bányászok több kedvezményt kapnak

a házépítéshez. Gondolt egy merészet és elindult érdeklődni. Az ügy egyre jobban izgatta. Ha nehezen is, de utána járt, s most május 22-én kapta meg az első biztató levelet, amikor a széntröszt értesíti, hogy építkezését jóváhagyták, az építkezést a tanács engedélye, a telekkönyvi papír felújítása után azonban meg is kezdik. A szükséges anyagot hitelre a TŰZEP-től folyamatosan máris vásárolhat.

Kell-e mondani, hogy Mórocz József a hosszú álom beteljesedéseinek első lépésfokán hirtelen melegséget érzett. Mégis valóra válik?!... Gyermekeimet egy szép napfényes, egészséges lakásba vihetem... Igen ilyenek voltak az első gondolatok. Hisz minden fáradság értük volt, a hét élő gyermekért, akik közül akad jócskán apró is, hisz a legfiatalabb 7 éves, a legidősebb most katoná. Ők is tudnak segíteni. Ha a hosszulejratú kölesönt nem bírja, gyermekei fizetik tovább.

A tervezetés egészen megfiatalítja,

üdévé teszi és szinte játékos kedvben van. Mórocz bácsi még a libáknak is szívesen ad enni. Nekik is elmondja, hogy még a héten megszerzi a tanácstól az építkezési engedélyt, felújítja a telekkönyvi kivonatát, és júniusban már meg is kezdheti a munkát, itt a Mátyás király utcában, házának tőszomszédságában, kisé a magaslaton, hogy még jobban uralja a tájat, ahol egyenes most még a föld, mintegy 204 négyzetméternyi, bokrokkal körülvéve, aztán jöhetnek a kőművesek, talán az ősszel, az esős idők beállta előtt megtarthatják a házavatást is. Ezek az apró jószágok mintha értenék a nekik, de talán nem hozzájuk intézett szavakat, gúgogásba is kapnak. Tudják, hogy nekik is új lakosztályt jelent ez? Vagy gazdájuk furcsa jókedvének örülnek?

Egy ember gondolatát, tervezését irtuk le, aki hosszú idő után új fészket a maga fészket rakja. Élete javát, szolgaként élte le. Sohasem jutott neki osztályrészt ilyen öröm. Most egyszerre erősek, hatalmasnak érzi magát, pedig ha jól meggondoljuk, 51 év egy emberöltő. Talán nem is magának rakja, de mégis. Új otthonban mindig új élet kezdődik.

Sándor Lászlóné

Hazai:

Esti búcsú

Vérszínű köntösbe öltözött már az est. Bámultuk némán a távolodót: Nappali emlékek szívárványgyermekét „Gyorslábú gondolat, tán itt se volt!”

Nehéz a kedveset feledni és nekünk Báhogyan fájt is, de menünk kellett. És mint a búcsúzó nap színe, szívünk is Búcsúvér-csorgástól bibszin lett.

VAGY-VAGY!

proletárfelszabadulás és a proletárral minden belső és külső ellenségeit; hogy egyverrel a kézben, mint harcos forradalmárhoz illik, támogassátok a nemzetközi szociális forradalom minden elnyomottságunktól és kizsákmányoltságunktól megszabadító, igaz, szent ügyét. Harcoljatok az oroszán elszántságával és a tigris vadságával az orosz proletárok drága forradalmi vérel a nemzetközi szociális forradalom szülőföldjévé avatott szabadság országáért, mindannyiunk közös proletárérdekéért, szebb jövőnkért, mindannyiunk biztos felszabadulásáért.

Ti többiek pedig, akikre szintén számít és akiknek áldozatkészségére ugyancsak szükség van a forradalmi munkásságnak, menjetek haza születésetek földjére, ahol még mindig az elnyomás az úr, ahol még mindig az imperializmus érdeke parancsol, és uzi-hajtja pokoli vérfürdőkre proletárok, testvérek millióit. Menjete haza, és vigyék magotokkal útravalóul figyelmzetőnket!

A proletárnak nincs más ellensége, mint a tőke: a proletárnak nincs hazája, nincs is tehát mit megvédenie; a proletárnak csak egy harci kötelessége van: harcolni elnyomói, kizsákmányolói, az imperializmus, minden bajok, minden szenvedések, minden könny és véréldozatok, minden munkásrabság közös kútforrása ellen.

Menjete haza, de nem azzal a céllal, hogy újból az imperializmus jármába hajtsátok fejeteket, újból fegyvert fogva kezefekbe, újból testvérgyilkosságra induljatok. A fegyverekkel szemközti kezetekbe adják egyúttal a hatalmat is; ne felejtsetek el soha, hogy a hatalommal élni is lehet, sőt élni is kell. A példa előttek áll, az orosz forradalomból sok mindent megtanulhattatok!

Tudom, lesznek sokan, nagyon sokan, akik nem fogják, nem akarják követni tanácsainkat. Lesznek sokan, akik sülly galamb módjára szeretnék megémi a forradalom vívmányait, akik sem itt, az orosz forradalom szabadság földjén, sem pedig otthon, az imperialista zsarnokság birodalmában nem akarnak éleget tenni proletár-kötelességeinknek. A proletárküzdelemnek ezekre a nazarúnusaira s a mi háborúknak ezekre a semlegesekre nincs szükségünk, lusta vagy gyáva,

közömbös vagy hitvány embereknek nincs helye közöttünk. Ki velük sorainkból!

Csak hadd menjenek haza a kishitűek, a félnékek, az ingadozók. És gondoskodjunk arról, hogy mielőbb hazajussanak. Ne maradjon itt közülük egy se, ne élvezze az orosz proletárfelszabadítás fölbecsült hatalmát, ne élje meg az orosz proletárral való közelséget egyikük se; az orosz proletárral való közelsége nem ezek számára való.

Üzzétek és hajtsátok haza őket, a bátoratlanokat, a kételkedőket, a kufárokat, akik csak ki akarják élvezni a szabadságföldje adja immunitás minden előnyeit, akik csak ki akarják használni, akik csak üzletet akarnak csinálni a forradalomból. Üzzétek és hajtsátok haza őket, ahoi majd gyorsan arculcsapja őket a kiábrándulás szöges korbácsaival a sivár valóság. Akik az életüket féltik, a vérüket sajnálják áldozni a proletárság legszentebb ügyéért, a szocialista forradalomért, azok csak hadd pusztuljanak, hadd vérezzenek el döglött kuttyák módjára az imperialista hatalmi örület testvérgyilkos harcaiban, vagy pedig észbe kapjanak — mielőtt még nem késő, — és eszméljenek ők is forradalmi kötelességeikre.

Most a győzelem vagy a halál harca következik! Nem kis, gazdasági előnyökért küzdő egyesülésekre, jótékony pünkösdi táncmultságokra rendező álszenteskedőkre, megalkuvókra van szükségünk. Jönni fog még az ideje a gazdasági szervezeteknek és táncmultságoknak is, előbb azonban végeznünk kell legfőbb ellenségünkkel. Ehhez a harchoz pedig fegyverekre és katonákra van szükség. Nem hitvány, gyáva bábokra. Ezt tartsa szem előtt minden szervezet, ezt tanulja meg minden hadifogoly-proletár. Aki nem akar a forradalom katonája lenni itt, vagy odahaza, az nem a mi emberünk, az a mi ellenségünk. És ezek ellen az ellenségek ellen is fel kell venni a legkönnyörelenebb harcot, a legsúlyosabb büntetéssel kell őket sújtani: küldjétek haza őket!

És térjete vissza ti is, mind-mind, akikben talán megremegett a lélek ez őszinte, nyílt szavak hallatára. Térjete vissza sietve a forradalom útjáról, akik talán nem érezték magotokat elég lelkiert s bátorságot, hogy végigharcoljátok velünk a harcot! Azért tartottuk ezt a kis pihenőt, hogy ezt megmondhassuk nektek.

A forradalom útjai és céljai tiszták, világosak és egyenesek. Proletárforradalmároknak előre!

Szociális Forradalom, 1918. május 22. 13. szám